

Can Cantallops

Lliçà de Vall

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal, al barri de les Ganivetes
Emplaçament Carretera C-155 (Avinguda del Vallès), al km. 13 prendre el camí de Sant Valerià, en direcció oest, uns 200 m. Trencall a l'esquerra (sud-oest) uns 60 m. Les ruïnes són al costat sud-est del camí

Alçada: 141

Coordenades:

Latitud: 41.58227
Longitud: 2.23088
UTM Est (X): 435888
UTM Nord (Y): 4603683

Classificació

Número de fitxa 08108 - 62
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XV-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Casa totalment en ruïnes i entorn envaït per la vegetació
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08107A010000480000HG

Fitxes associades:

[Camí ral de Granollers a Sabadell](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Data de registre de la fitxa: dl., 07/02/2022 - 11:38

Descripció

Antic mas, d'origen medieval, que avui es troba totalment en ruïnes, situat a peu del que havia estat camí ral de Granollers a Sabadell. L'indret es troba molt cobert per bardisses i, en l'estat actual, tan sols es detecten fragments de murs molt parcials al costat sud-est del camí, en una àrea relativament gran. Segons informació oral, a la part posterior de la casa es conserva un forn de pa, i al costat del camí asfaltat que baixa cap a la carretera hi ha l'antic pou de la casa, avui tapat. També es diu que a les feixes de la part posterior, tocant al camp, hi havia unes escales que portaven cap a un túnel.

Per una pintura feta de la dècada de 1950, quan la casa encara s'aguantava dreta, podem veure que la façana principal estava encarada cap al nord-oest, vers el camí. Tenia dos portals i el carener paral·lel a la façana, i disposava d'àmplies zones de coberts a ambdós costats.

Observacions:

Dades documentals facilitades pel Centre d'Estudis i Recerca de Lliçà de Vall (CER).

Història

Aquest mas és d'origen medieval i la primera referència coneguda es troba al fogatge de 1497, on s'esmenta com a Cantallops. En el fogatge de 1515 hi apareix a nom de Pere Cantallops, i en el fogatge de 1553 a nom de Joan Cantallops. Posteriorment, com a mínim des de començaments del segle XVII, va passar a la família Gurri. Així consta en un document de l'Arxiu de Sant Pere de les Puel·les de l'any 1634. Llavors el possessor era Jaume Gurri, que pel mas Cantallops pagava un cens a aquest monestir benedictí de la ciutat de Barcelona consistent en quatre sous per Nadal (CARRERAS et al., 1999: 36). Més endavant, el mas ja era més conegut com a Gurri de la Serra, sense que deixés de perdre mai l'antiga denominació de Cantallops. Així mateix, hi havia un altre mas que s'anomenava Gurri del Pla, documentat al segle XVII (1659).

Relatives al segle XVII i XVIII coneixem altres referències. En el llibre de visites pastorals de la parròquia de Lliçà de Vall l'any 1671 s'esmenta la casa Gurri de la Serra, i l'any següent hi consta en Jaume Gurri de la Serra. En el mateix llibre, l'any 1682 hi consta un testament de Francisco Gurri, prevere de la parròquia de Sant Miquel Arcàngel de Barcelona, que era fill de la casa Gurri del Pla. Com a administradors hi consten, entre d'altres, Joseph Gurri del Pla i Jaume Gurri de la Serra. Novament, al llibre de visites pastorals, l'any 1713 s'esmenta el mas Gurri de la Serra o can Cantallops, propietat aleshores de Joseph Argemí. Aquestes dues mateixes denominacions s'esmenten també l'any 1744.

Ja a principis del segle XIX, en l'Apeo o registre municipal de finques de l'any 1818 hi consta can Gurri de la Serra, aleshores propietat dels hereus de Joan Floriach i Gurri. Per tant, en els anys anteriors hi havia hagut el casament d'una pubilla Gurri amb un Floriach.

Segons tradició oral, com que Cantallops es trobava a peu de camí ral havia fet funcions d'hostal i s'hi podia fer parada i fonda. En temps més antics devia ser un mas relativament pròsper, i des de finals del segle XVIII o principis del XIX va propiciar que a les seves terres s'hi aixequessin casetes pageses, com ara can Rabassola.

A la dècada de 1930 el propietari de Cantallops era Josep Oriach i Pera (1869-1944), que fou alcalde de Lliçà de Vall en dues ocasions. D'ideologia conservadora, fou membre de la primera junta directiva del

Sindicat Agrícola, Comercial i Industrial del Vallès, creat el 1916. Al començament dels anys vint va ser el jutge municipal de Lliçà. El 1927 era el primer contribuent del municipi en concepte de propietats urbanes. Fou alcalde de Lliçà en dues ocasions. El febrer de 1930 va ser escollit alcalde pel consistori format després de la caiguda de Primo de Rivera. Ocupà aquest càrrec fins a la proclamació de la Segona República, l'abril de 1931. Durant aquest primer mandat va aconseguir que s'establís a Lliçà el servei diari de correus. El gener de 1932 Oriach, que havia continuat a l'Ajuntament com a regidor, va tornar a ser alcalde, fins que va dimitir el maig de 1932 perquè no es veia capacitat per fer front a la complexitat creixent dels assumptes municipals. Va continuar exercint com a regidor fins el març de 1933. Durant la Guerra Civil va haver de marxar de Lliçà i es va refugiar a casa d'una filla seva a Mataró (PLANAS, 2006).

Després que Josep Oriach Pera morís l'any 1944 va heretar la casa el seu fill i hereu Pere Oriach Ramon. Segons es diu, el nou hereu portava un tren de vida que el va portar a la ruïna i va haver d'emigrar a l'Argentina. García-Pey (1999: 39) afegeix que va acabar sent una casa molt pobre i "quan els portaven alguna carta i havien de pagar cinc cèntims, sempre els deien que podien pagar-los però que no en tenien d'engrunats". A la dècada de 1950 la casa encara es conservava íntegrament, segons es pot veure en una pintura realitzada en aquests anys per l'artista de Parets del Vallès Jaume Carreras Carreras. En els anys posteriors la casa ja estava en total decadència, va quedar abandonada i va caure en un ràpid procés de ruïna.

Bibliografia

CARRERAS FONT, Núria et al. (1999). *Lliçà de Vall, 1.000 anys d'història*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 36.

GARCIA-PEY, Enric (1999). *Lliçà d'Avall/de Vall. Recull onomàstic*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 39-40.

PLANAS MARESMA, Jordi [coordinador] (2006). *Alcaldes i alcaldesses del Vallès Oriental (segle XX). Diccionari biogràfic*. Museu de Granollers. (Consultable a internet: <http://www.alcaldesialcaldessesdelvallesoriental.net/>)

Enllaços d'interès:

[Alcaldes i alcaldesses del Vallès Oriental \(segle XX\). Diccionari biogràfic. Mu...](#)

